

MẪU TỬ

July 31, 1999

NHẠC : VÕ TÁ HÂN

THƠ : THU NGUYỆT

Nhẹ nhàng

Ngày mẹ mất bông cà na rụng trắng Hoa như mưa nhè nhoẹt rơi tới

bời Trong năm đất con phủ lên mộ mẹ Có rất nhiều những cánh hoa

rơi Hoa cũng như đời mẹ, mẹ ơi Nở lặng lẽ và rơi lặng lẽ Có đơn

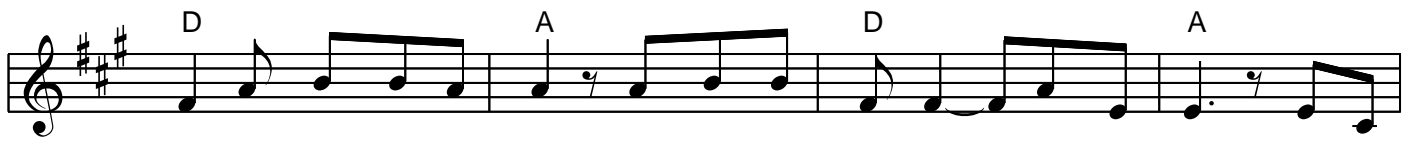
nào hơn những người mẹ trẻ Con chưa đủ lớn khôn để chia sẻ vui buồn Lời ru

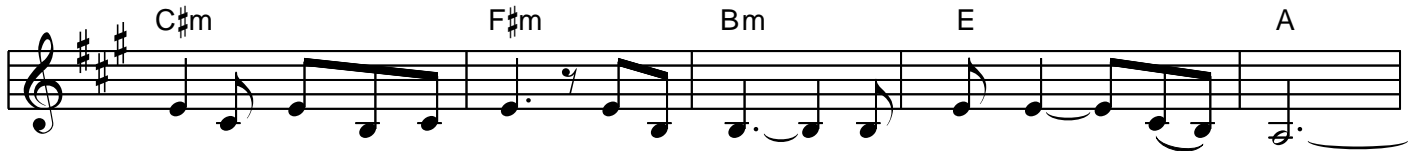
buồn len lén hoàng hôn Hai mươi năm sau đời con mới hiểu Nỗi cô

đơn mẹ âm thầm gánh chịu Nhiều như bông cỏ dại quê mình Giò con

cười bên những đứa con xinh Nghe nước mắt chảy vào trong lặng lẽ Bông cà

na vẫn trắng tinh như thế Nỗi cô đơn vùi xuống đất muôn đời

Ngày mẹ mất bông cà na rụng trắng Hoa như mưa nhè nhẹ rồi tôi

bờ Trong năm đất con phủ lên mộ mẹ Có rất nhiều những cánh hoa

roi Ngắm con thơ con thằm gọi mẹ ơi Nhìn lên vách con khóc cùng với

bóng Mưa tí tách êm đềm như tiếng xưa Mẹ bây giờ mới hiểu mẹ ngày

xưa Mẹ bây giờ mới hiểu mẹ ngày xưa